

Fa 1007 dies la Guàrdia Civil colpejava la porta de casa de l'Adri, amb l'amenaça de tirar-la a terra si no l'obrien immediatament. Portaven una **ordre de detenció i registre** del domicili, sota l'acusació de **sedició, rebel·lió i pertinença a organització terrorista**. I tot, per obrir barreres de peatges.

Fa 1007 dies, a Esplugues de Llobregat, centenars de veïnes despertàvem amb trucades insistents, enllaços a notícies i una pregunta recurrent: "esteu totes bé?".

I es que va ser la porta de casa de l'Adrià Carrasco, **però podria haver estat la porta de qualsevol**.

L'Adri va tenir la sort, l'habilitat o l'oportunitat d'aconseguir escapolar-se i marxar a l'exili, a Brussel·les. Allà ha trobat refugi des que, **el 10 d'abril del 2018, l'Audiència Nacional va decidir que podia defenestrar la vida de l'Adri i de la Tamara**, a qualsevol preu.

8 mesos més tard, l'Audiència Nacional va retirar les gravíssimes acusacions inicials, rebaixant els càrrecs a desordres públics. Però el mal ja estava fet: l'ordre de cerca i captura seguia vigent i era evident que si l'Adri trepitjava territori espanyol s'exposava una presó provisional que, com està més que comprovat, en aquest Estat s'aplica sense massa miraments.

Ara, **després de més de dos anys i mig** rebotant el cas entre una desena d'instàncies judicials, **el jutjat de Granollers ha resolt el sobreseïment temporal del cas**, al considerar que amb les proves aportades **no quedava acreditat cap delictes**.

És a dir; centenars de pàgines d'informes policials, atestats, informes d'intel·ligència, escoltes telefòniques, pàgines i pàgines de captures de pantalla de tweets. Un munt de palla per tapar la incompetència d'un Estat i els seus estaments judicials i policials que, entestats en atribuir actes violents a un moviment que mai ho ha estat, han estat capaços de treure's de la màniga muntatges policials dignes de pel·lícules de ciència ficció. I es que no han començat de zero. Aquest és el resultat d'anys de pràctica: Operació Dixan, Araña, Ice, Piñata, Pandora, Els nois del sucre, el Cas 23S i mil casos més.

També ens bull la sang al pensar que els nois d'Altsasu segueixen a la presó, el camarada Arenas, i les més de 300 preses polítiques que hi ha tancades a les presons d'arreu de l'Estat. Són víctimes de muntatges policials orquestrats des dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, també, dels Mossos d'Esquadra, a les ordres de la Generalitat.

Les Polícies Locals acaben d'arrodonir l'estampa amb una repressió, de baixa intensitat, que busca desgastar i esgotar els moviments socials cosint-los a multes i, també, amb acusacions més greus que enceten processos judicials per la via penal. **A Esplugues, quan tot just ja entrevèiem l'arxivament del cas de l'Adri, la Policia Local s'ha tret de la màniga, un cop més, uns fets surrealistes i acusa dues companyes d'atemptat a l'autoritat per unes lesions inexistents**. Dilluns vinent estan citades a declarar al jutjat d'Esplugues. Allà hi serem totes, i us convidem a que hi sigueu. Perquè hem après a fer compatibles les nostres lluites per un futur millor, aquelles que volen paralitzar, amb l'anar aturant els cops repressius que arriben com un degoteig arreu del territori. Som cabudes, determinades i resilients i, com més intenten reprimir-nos, més s'escampa la solidaritat.